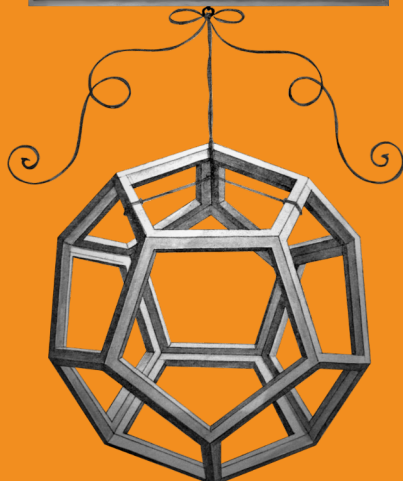

*Kunskap för människans
harmoniska utveckling*

ESOTERISK LIVSÅSKÅDNING

Ödeslagen

– en sammanställning av föreningen Kunskap för människans harmoniska utveckling

ÖDESLAGEN

Ödeslagen

”Skördelagen är nödvändighetens lag. Ödeslagen är erbjudandets lag. I samverkan ställer de människan där hon skall stå, där hon måste stå, där hon bör stå och där hon kan göra sin bästa insats.”

Ödeslagen anger vilka krafter, som påverkar individen med hänsyn till nödvändiga erfarenheter.

Ödet är ett resultat av dels de mot utvecklingens mål ändamålsenligt verkande krafterna, dels fria viljans insats, dels skördelagens återverkningar.

Ödeslagen ställer människan där hon skall stå, där hon bäst kan tjäna. De svårigheter, som möter människan i livet, är hennes eget verk och resultatet av hennes egen livsinställning, egna medvetenhetsyttringar.

Liv är erbjudande med tillfällena till utveckling. Den som insett, att vi är här för att göra erfarenheter och lära av dem, att det finns en livsuppgift för alla, slipper få den livets bakläxa som i nya liv medför ännu mera tvingande livsomständigheter.

”Ingen undgår sitt öde.” Men det ödet är till vårt bästa. Med den inställningen gör vi det bästa möjliga av livet. Vi kan på helt annat sätt bära ”ödets slag”, när vi vet, att det inte blott är oundvikligt utan både det lindrigaste lidandet och det som mest främjar vår utveckling. Det som är måste vara eller bör vara eller är det bästa.

Ödeslagen lär oss, att vi är verktyg för Livets krafter och att det beror på oss själva, om vi vill vara villiga verktyg och att vi vinner frihet genom att vilja vad ödet vill. När vi ställer vår vilja i de ändamålsenliga krafternas tjänst, börjar vi förstå vad enhet är och blir vi medarbetare för Livets högsta syften.

De stora människorna har blivit stora genom att bli ödets redskap, genom att tjäna Livets olika ändamål.

Ödets makter är godhetens och enhetens. De yttre omständigheterna, människors beteende etc. får inte påverka vår inställning till dem. Allt dylikt är ödesbestämd skörd och således oundvikligt. Det är också bäst för oss. För oss gäller det att möta allt glatt, villigt, tacksamt.

Från ödes- och skördesynpunkt är allting bäst som sker. Från personlighetssynpunkt är det bäst, ifall vi gjort vårt bästa. Men även våra misstag är skörd, och alltid lär vi av dem.

De som uppriktigt strävar efter självförverkligande, efter kunskap, efter ideal, tillförs enligt ödeslagen det material de behöver för bearbetning, omständigheter för nödvändiga erfarenheter,

omgivning tillgodoseende deras emotionala och mentala behov etc. Ödeslagens verkningar motverkas visserligen ofta av skördelagens. Men de blir endast uppskjutna, inte upphävda.

Alla har vi livsuppgifter, som består i lösningen av de livets problem som vi dagligen möter i allt. Somliga tilldelas av livet större uppgifter. Det är ingenting som man själv tar. I så fall har vi stora utsikter att bli besvikna. Ifall vi skenbart misslyckas med de uppgifter som tilldelats oss, betyder det endast att vi överskattat betydelsen av vår insats. Ibland har de varit avsedda att bibringa oss nödvändiga erfarenheter och insikter med tanke på framtida uppgifter. Våra uppgifter, våra insatser, faller under ödeslagen, ty vi är alla ödets agenter utan att annat än undantagsvis veta något därom.

Alla får vi hjälp till utveckling. Ju mer vi kan mottaga och bruka rätt i livets tjänst, desto mer hjälp, inspiration, kraft får vi.

Lars Adelskog, Förklaringen, Avdelning Åtta, Ödeslagen, www.hylozoik.se

Henry T. Laurency, Livskunskap Ett, Livslagar, Ödeslagen, www.laurency.com

Ledning

”Ännu viktigare för vårt självförverkligande är insikten, att ödesmakterna är intelligenta krafter, som intresserar sig för vår självutveckling och gynnar den. Att fatta beslutet och definitivt ställa sig under enheten är att sätta in den starkaste kraften till förändring av vårt eget öde. Den kraften kan helt förändra vår framtid. Att arbeta för evolutionen och enheten är den snabbaste vägen ur okunnigheten och maktlösheten, den snabbaste vägen till friheten.”

Det finns en ledning i individernas liv, och den ledningen är [planethierarkins](#) verk.

Vid frågan om ledning kommer frihets-, utvecklings-, själv-, ödes- och skördelagarna särskilt i beaktande.

Enligt frihets- och självlagarna har människan livets rätt att gå sin egen väg och måste få göra det.

De krafter, som påverkar människan enligt utvecklingslagen, underlättar för henne att under [manifestationsprocessens](#) gång höja sina vibrationer i allt högre [molekylarslag](#) i samma mån som allt fler spiraler i atomerna vitaliseras genom kosmiska vibrationer.

Ödeslagen försätter människan i omständigheter, som gynnar hennes utveckling. Det beror på henne själv att utnyttja dessa tillfällen.

God eller dålig skörd befrämjar eller förhindrar möjligheterna till självförverkligande.

Människan ledes av sin livsinstinkt på lägre stadier och sin [övermedvetenhet](#) på högre stadier. Livsinstinkten är personlighetens samlade livserfarenhet jämte den del av jagets latent erfarenhet som befinner sig på gränsen till förnyad återerinring.

Den kausala övermedvetenheten förblir enbart mottagande, tills den aktiverats av jaget. Den upptar vid inkarnationens slut de ideer [mentalmedvetenheten](#) bearbetat, ifall dessa ideer äger verklighetshalt, så att de kan sublimeras till kausalideer.

Ledning från den kausala övermedvetenheten är möjlig först när denna aktiverats, hunnit i avsevärd grad bearbeta sina kausalideer, så att den kan använda dessa vid bedömning samt kan följa skeendet och personlighetens förehavanden.

Lars Adelskogh, *Förklaringen, Avdelning Åtta, Ödeslagen*, www.hylozoik.se

Henry T. Laurency, *Livskunskap Ett, Livslagar, Ödeslagen*, www.laurency.com

Förutbestämmdhet

”Ingen undgår sitt öde.’ Men ödet är självskapat och till vårt eget bästa. Har vi den inställningen, gör vi det bästa möjliga av livet.”

Fatalismen, tron på ett oundvikligt öde, är liksom predestinationen, tron på en ovillkorlig förutbestämmelse, okunnighetens absolutifieringar av delvis riktigt konstaterade orsaksförhållanden och delvis skenbara sådana.

Det finns skenbart fog för talet om fatalism och predestination. Allt som sker är bestämt av orsaker i det förflutna. Individens har själv bestämt sina öden genom sina medvetenhetsyttringar och handlingar i tusentals föregående inkarnationer. Resultatet av alla dessa måste bli oundvikligt.

”Friheten” till val är i stort sett illusorisk. Vi vandrar fram på de stigar vi röjt i förflutna liv. Då och då kommer vi till en korsväg, där andra stigar möts. Det är vårt tillfälle till val till nästa korsväg.

De som skådar framtiden kanske ser en av stigarna att gå. Men de kan inte avgöra, hur individen väljer vid korsvägen. Där träder frihetslagen i funktion i stället för ödeslagen. Beträffande frågan om ”att liv är bestämt i förväg vad prövningar angår” etc. finns ingen regel. Horoskopet anger, vilka slag av energier, som enligt ödeslagen och skördelagen ska påverka individen. Sedan beror det på individen och hans möjlighet att leva i enlighet med eller i motsats till kända och okända natur- och livslagar, vad resultatet blir. Ordet ”straff” finns inte i ödesinstansernas ordbok, endast ”verkan” eller ”skörd”, individens eget verk. I regel får individen genom ”goda” gärningar möjlighet att ”avbetala” vad han annars skulle fått lida för. Så vi får det bättre än vi förtjänat.

Sjukdomar beror på brott mot naturlagarna, inte livslagarna (arvet från föräldrarna, också individens eget brott mot naturlagar i föregående liv). Han inföds i en familj med sådana sjukdomsanlag.

Vi dras till människor av vår förvärvade tendens och därmed vibrationer i våra [höljen](#). Lika dras till lika. Därav kan vi lära, hurudana vi själva är utan att inse det. Däremot är de människor, vi genom livsomständigheterna ”tvingas ihop med”, ofta gamla relationer.

Lika dras till lika, ifall möjlighet till val föreligger, vilket också beror på ”skörd”. De på högre nivå, vilka i liv efter liv haft tillfällena att träffa ”likar”, har större utsikter till snabbare utveckling och att tidigare möta ”läraren”. Också det kan se ut som förutbestämmdhet.

Lars Adelskog, *Förklaringen, Avdelning Åtta, Ödeslagen*, www.hylozoik.se

Henry T. Laurency, *Livskunskap Ett, Livslagar, Ödeslagen*, www.laurency.com

Kunskap och ansvar

”Vi har fått för intet, given också för intet! Det är ansvar med att få kunskapens ljus.”

Så länge individen är människa, är han delägare i mänskligheten och delar dess kollektiva ansvar i alla avseenden. Att han i en viss inkarnation lyckats bli infödd i en ”kulturnation”, kulturfamilj, fått tillfälle att tillgodogöra sig hithörande vetande och fått andra fördelar, fått gynnsamma möjligheter i många avseenden, betyder ingalunda, att han i kommande inkarnationer lyckas uppnå samma utvecklingsnivå. Det beror på hur han använt livet för att utvecklas, använt sina egenskaper och förmågor för att befrämja evolutionen, allas väl.

”Farväl till alltihop.” Det är inte så man når befrielsen. Tvärtom binds man allt fastare vid det man söker undfly. I själva verket är det inte det idiotiska och omänskliga i mänskligheten man vill bort ifrån utan sin egen andel däri. Men man kan inte springa ifrån sig själv. Vi är delar av ett helt. Och vi har mycket att gottgöra från flydda liv. När livsskulden är betald, har vi avbetalat en del av vår gemensamma skuld och därmed en del av den hela. Att bortse från kollektiviteten, som i allt är det primära och själva livets förutsättning, utan vilken ingen skulle vara något alls, är okunnighetens omdömeslöshet.

Livets mening är allas evolution i alla riken. Den som inte vill leva för att förverkliga just denna livets mening, kan inte räkna på särskilda förmåner och alldeles särskilt inte på att få framtida tillfällen att ytterligare missbruka kunskapen. Varje livets erbjudande är visserligen god skörd men också prov. Ödeslagen träder i funktion. Egoistens goda sådd ger ”god skörd” (angenäma fysiska förhållanden etc., som förstärker egoismen) men inte [medvetenhetsutveckling](#).

Ni som fått denna kunskap om verkligheten och livet och fått den till skänks, ni har inte fått den enbart för er egen skull utan för att sprida ljuset bland människorna, så att de befrias från sina illusioner och fiktioner, så att världen kan bli annorlunda. Gör ni inte det, så har ni ingen rätt att få denna kunskap igen i nästa inkarnation. Vi har fått för intet, given också för intet! Det är

Kunskap för människans harmoniska utveckling

ansvar med att få kunskapens ljus. Den som inte vill hjälpa mänskligheten, kan inte räkna på att få kunskap i framtida liv.

Henry T. Laurency, Livskunskap Ett, Livslagar, Ödeslagen, www.laurency.com